

॥ शब्द मोक्षसागर ॥

(2)

श्रीकृष्णाय नमः॥ ॐ नमो श्रीजिनार्दनः जावार्थेनमितांवरणजनं सहिता
पणः नादि-वकेले॥१॥ लिंगदेहावेमर्दनः तंविजनार्दनाचं अर्दनः याल्लगी
नावेंजनार्दनः प्रकटजाणप्रसिद्धि॥५॥ तुझीऐसीचिकरणिः कर्मकर्तानुरागि
सुरेवंनांदविसिजनिः समाधानिजनार्दना॥१॥ सुरेवंवितुसेनामयेताः घालु
करिसिजिविताः जिउयेउनि तत्वता होसि सर्वचाटपाकु॥६॥ तुझ्यानामाचे
प्रबळवळः माचानुधावितिकळिका॥७॥ तुझीमुक्तिवेवळः होतिनिश्चळ
निजदासी॥५॥ नामेंयेवढेंढराळदेसं तुझेंस्वरूपकोणजाणेः सांडुनिजा
णेंनेणणेंः निवांतरादणें तत्वता॥७॥ तुझी स्तुतिवादु करणेंः तेंवंपरतालिं
तिपुराणेंः तेचेंमाझेंआरिखबोळणेंः कोठेंकोणेंसैं॥७॥ तुझास्तुतिवादु स
तेंमोन्नः तुझाकळवळतेकिर्तनः काहिनकरणेंतेंअनुसंधानः सावारजाण
॥८॥ ऐसीयाहि तुझांवाचिंः अचाटहावेंउविलिपादिंः तेअर्थि

नेदिद्वये वा ॥२६॥ ति एं बोल बोल एं मेडिलेः समुळ मौना ते तोडिलेः स्याव रिनिशेयं
एचडिलेः नो बल एं बोलें बोल वि ॥२७॥ वागदेव ते चिस्ति वि वा वा विना लि वद
वृतिः ते घे हें ता वि ये संपति उम सु निश्चि ति उम से ना ॥२८॥ तिसि से व क प एं दु स
रा हो उ नि नि गे न म स्काराः तं वं मिं पं एं रिं पं रा निज नि र्धो रा पा रुषे ॥२९॥ जे च मिं पं
ए च्चा अभा वोः ते च तुं पं एा कै वा वा वे या वि रि करि नि र्वा हो अग म्य भा वो निरु
पणि ॥३०॥ जे स्या साग रा व रि स ग रि ताल ही र च्या ल ह रि तै से रा ब्द स्वरूपा
करिः स्वरूपा व रि शो भ ति ॥३१॥ जे स्या साग रा व रि स ग रि ताल ही र च्या ल ह रि तै से रा ब्द स्वरूपा
ते से नि रो प एा ये र सा ष्ठ सु र वा ब्र म्हा र स वृ ति ॥३२॥ ते च मिं पं एं सिं स
स्व ति वै स वि ले ये क ता ट र स वृ ति ते एं अ पि न्त रो ष दे उ नि ट सि ते उ द्गा र ये ति क ये
चे ॥३३॥ आ ता वं दुं ते स ज्जन जे कां आं न द वि द्ध नः वर्षे ता ति स्वां नं द जि व नः सं त
स जु न नि व वा व या ॥३४॥ ते चै त न्या चे अ षं का र किं ब्र म्हा वि द्ये चै ष्ठ गार किं चि म्भ

(8)

मा० १११

रात्वेमनोहरः निजमंदिरनिवासः ॥३५॥ ते आधिष्ठाना आधिवासुः किं सुखासि से
 लांशुः विष्ठांति सि विष्ठासुः निजरहि वांसुः करावया ॥३६॥ किं तेषु तदयार्णवः
 किं माहेरा आलिकणवः नाते निर्गुणाचे आवेवः निज गौरवस्वो नंदा ॥३७॥ नाते डो
 वयां तिलदृष्टिः किं ति विहिदे रवणिपुष्टिः किं ति सि तुष्टिः वरणांगुष्टिः जयाचे ॥३८॥
 ते पाहाति जयां कडेः सांवे उगवे पवसां वडेः पड्डे मड्डे वयां पुढेः निज निवाडे उल्हा
 से ॥३९॥ ते घसाय नचतुष्टय सायामः नचतुष्टय शास्त्र चतुर्थे विवासः ये कुधरि
 लापुरे विष्ठासुः स्वये प्रकाशते कर्मिः ॥४०॥ जगामाजि सदा असति जिवमात्राते
 दिसतिः परि विकल्पे चि वकिजतिः नाहिं मगनास्ति के ॥४१॥ मातिये चाद्राणा केलाः
 तो कोळिका भावो फळलाः म्हणो निविष्ठासे विज्ञान उलाः जगु वकिला विकल्पे ॥४२॥
 ये काये कि विष्ठासतां सांवे वरणि भावार्थताः देवितां मायाः विष्ठासे ॥४३॥ तेन मस्का
 रितां अवस्यकः कस्तुटा कितियेकः परियेकपणों सेवकः सांवा विदे रवः स्वये कोवे ॥४४॥

२ वाणिनाहि निजसंतोः

॥३॥

(3A)

वामिरवेनागबंदः दिसेसनधसाजिराः ॥८॥ प्रवृत्तिपुरुषवरणदेहिः तबिंघालिमि
वोजाउनिः तयावमिसहजासनिः पुर्णपणिमिरवसिः ॥९॥ तुसिअनुमानजालियां
पेटिः शोधितां विद्युं नयडतिदृष्टिः तेडिसिसंसारफांसावः तोतुसेमुष्टिनिजफरसु
॥१०॥ पावें फक्तुजो आवडेः सुचेंतुंगविसिपवसांकेः वोडुनीकाढिसिआपणाकेः
निजनिवाडे अंकुशे ॥११॥ साचेनिप्रेमनेनिशेषः सुचेंतुं वाढविसिसुखः देउनि
हर्षाचेमोदकः निवविसिदेखनिजहृत् ॥१२॥ सुहृदाहुनिसुहृमसानः सामाजितु
शेंआधिष्ठानः यालागीमुखकवार ॥१३॥ ममिधानतुजसाजे ॥१४॥ पाहातोनर
नांकुंजरुः अव्यक्तव्यक्तिपरुः ऐसाजणानेनिर्विकारुः नमनादरुग्रंथाधि ॥१५॥
ऐसियाजिगणनाथाः मियेंगेंकैबानमिताः अकर्ताविजालाकर्ताः ग्रंथकथाविस्तार
॥१६॥ आतांनमुतेसरस्वतिः जेसारासारविवेककर्तिः चेतनारूपेइंद्रियवृत्तिजे
चाळितिसर्वदा ॥१७॥ जेवाचेचिवाचकजेबुद्धिविद्योतकजेप्रकाशाप्रकाशकः स्व

स्व ये देखे प्रभा ॥१७॥ तेसि वा आंगी शक्ति उ विजै सिडोळ यां माजि दृष्टि: किं रसुरस ले
 दा विपुष्टि फळ पणें पोडि फळ स्वा ॥१८॥ सारबदे आगी स्वादु: किं सुमना माजिम करुं
 तेसा शिव शक्तिस बधु: अना दिसियु अत कर्य ॥१९॥ ते अनिर्वाच्य निज गोडि: चंडुं वा
 चां माजि वाढि: म्हं णो निवागे श्वरिरो वडि: ग्रंथार्थि चोखडि: वंदा वि ॥२०॥ सार सार नि
 वडि तिजनि त्याहो सावनिहो सवाहनि वेससि सहजासनि: अगम्य पणें आगोचर
 ॥२१॥ ते परमहोसि आरुढ: तिसि विवेक सजा एतदुजवळि असतां नेदखति
 उद: असा ग्यदुद अतिमंद ॥२२॥ तिजनि गोरिलो रूप: अस्पावें विस्वरूप: ते आ
 पुले पणें अमुप: कथानुरूप बोलवि ॥२३॥ चोखु फलजा ला: म्हं णो निबोले विस्त
 विला: तेसा स्मृति भावो उपजला: बोलिं बोलो गो रवि: ॥२४॥ ते वागिबळ सपरमेश्व
 रि: सर्वो गदेवता सुंदरि: राहो निस बाद्या मंतरी: ग्रंथार्थ कुं सरि: वदविस्वर्ये ॥२५॥ ते
 सदा संतुष्ट बहज: म्हं णो नि निरोपणावें चढलें भोज: परिवत्ते पणें वायुंज: शिंपणें मज

4A

प्रा० ५१

धिवसुः यरुनीमः ॥ ४२ ॥ नटवेकुः लावण्याकेलान्यासुः ॥ अणि जगदिषु निजा
ने ॥ ४३ ॥ नवलसौंदर्या विकउविः सर्वांगी गुतल्यजना न्यादृष्टिः दृष्टा स्वरूपि
पडे मिष्टिः हेतलुलुबुटिः डोळ्यां ॥ ४४ ॥ नैस्पगुळिं मासिबदिमासिः तेविदृष्टि
वनिदृष्टि दृष्टारूपासिः सर्वांगी वंदन दोषासिः अहिलिप्तिनोर्साडितः ॥ ४५ ॥ नयन
लांचावलेलोपाः दृष्टिसिनिधालियाजिमाः यापरि श्रीदृष्टाशोपाः स्वानंदगा
पासाकारा ॥ ४६ ॥ तोश्रीदृष्टादेखि ॥ ४७ ॥ दृष्टिः तेपरतो निमागुतिनुविः अधिका
अधिकघालिमिष्टिः देखे सकळशक्तिः ॥ ४८ ॥ ऐसिडोळ्या आवडिः म्हणो
निका मिनिवरपडिः यालागी गोपिका चिगाडिः अतिगाढि गोविंदि ॥ ४९ ॥ दृष्टा अ
तिसुंदर मनोरमः म्हणाल असेल हा सिविषय धर्म तरितो आवाप्त सकळ कामः
आत्मा राम श्रीदृष्टा ॥ ५० ॥ दृष्टा आवाप्त सकळ कामः हा सिद्धारका गृहस्थमः स्त्री
पुत्ररज्यसंपन्नमः विषय काम कौमोरी ॥ ५१ ॥ वंदु आश्रमा प्रकाशकुः त्रैलोक्यि गृहस्त

१८

जाणः होये संपूर्णः या दवां ॥१७॥ मृष्टिपाळि संकारिः हें दृष्ट्या संकल्प मात्रें करि तो
यदुकुळिं निधन निर्योनिः सुविश्रवता रथारिः शुक्र सांगे ॥१८॥ श्लोक ॥ श्रीशुकैव
व ॥ विप्रद्वपुः सकळ सुंदर ॥ सन्निवेशं कर्मचारं सुवि सुमंगळ मातृ काम ॥ आस्ता
यधामरममान उदार किर्ति सहर्षममलकं स्थितं सुशोभा ॥१९॥ कर्मणि पुण्या
निवहानि सुमंगळानि गायत्रि गतं विमलपदमिणि दृष्टुं काळ्यत्मुना निवसता य
दुदेवगेते पिंडारं समगमनमुनयैः ॥२०॥ टिका ॥ रायाते मूंगे श्रीशुकः क
रित करविता श्रीदृष्ट्या येकः बोधः ॥ असे निकः आत्मज्ञां अविवेक उपजवि
स्वये ॥२१॥ स्वये जावया निजधाम ॥ तावडि पुरुषोत्तमाः या लागी अवशेष कर्म
मेघश्यामालवलाहे ॥२२॥ केव्हा हा यिलकुळ सयाः हें विमनि यरि देवो तो देवा
चा विभावो स्या पासि पाहो ॥ दृष्टुं ॥२३॥ जो कुळ सयाते चिंति सा दृष्ट्या विं सु
दर मुर्तिः शुक्र सांगे परि श्रुति प्रतिः स्वान द स्थिति उ ज्ञासे ॥२४॥ सकळ सौंदर्या

5A

दृष्ट्यायेतुः तो विब्रम्ह चारि नैष्टिक्यः धृतिनेटकः संन्यासि ॥ ९१ ॥ दृष्ट्यादेति नाहि दे
वव वल्लि व्याविग्रहि विक्लुष्टो वः सुविं सर्व कर्म पावन सिक्कः उद्गिरि सक्कः श्रवण
कथेन ॥ ९२ ॥ दृष्ट्या कर्म वेजो करि स्मरण ते कर्म तो डिकर्म बंधनः ऐसे उदार कर्म वेजो
चरणः उचरला श्री कृष्ण दिने द्वादि ॥ ९३ ॥ श्री कृष्ण प्रसेल स कामः मृणाल याला
गी आचरे कर्मः सुचें नाम निर्देळि सर्व काम तो स्वये सकाम घडे के वि ॥ ९४ ॥ श्री कृष्ण वा
स्मरतो कामः स्वये संन्यासि हेति निष्काम सकामाच निर्देळि कामः ऐसे उदार कर्म आ
चरला ॥ ९५ ॥ तेणें आवात्प सकळ कर्म तो ऐसे आचरला अर्थे गोकर्मेः मान वितरा
वयामनो धर्मेः किर्ति मेषस्या मे विस्तारिल ॥ ९६ ॥ ऐसे कर्म सुमंगळः का निपड तो वि
अलुमाळः ना सो नि कर्म मळः जाति तलाळः श्रवण दे ॥ ९७ ॥ श्रवणें उपजे स भवा
स भवा वें प्रकटे देवोः तेणें निर्देळे अहं भावोः ऐसि उदायो रे होः हरि किर्ति ॥ ९८ ॥ श्री कृ
ष्ण किर्ति वें स्मरणः कां करितां श्रवण पवण उधरलें जाण पुढें न विष्य मान उधरि ॥ ९९ ॥
बडसाळ

पन्ना ७९१

जरि केलिया हेति पुण्यशसिः तदि अवधान होये हरिक येसिः ये सुविं उरयिकतां ये
 रांसिः लग्ने अनायासिः अति निद्रा ॥३००॥ जे हरिक येसि सादरः सां व्या पुण्यासिना
 हिं पारः दुष्पे सुगमे पाय कला चोरः दिने धारः हरिकिर्तनि ॥१॥ श्रीद्वेषा किर्तने गज
 तांगो तिः लाजिल्या प्राये स्थितां व्या कोटिः उत्तरलायतिर्या व्या उटिः नामा साटिं निज
 मोक्ष ॥१॥ भाते सान्जि किर्ति उदारुः पुर्ण ब्रह्म सां धनः लिच्छविग्रहि सर्वेश्वर पुर्ण
 वतारः यदुवौसिं ॥३॥ उत्तरलायति पाद पद सनमनि श्रीद्वेषा नायः यादव उ
 रले यादव ॥३॥ पुतः तेहि समस्तः निर्दाव ॥३॥ ये अवतारि रुषिकेशिः मंणे हे वि
 द्यु उरले आनांसिः निर्दाव निजि के सांसिः निज्या मासि निघावे ॥५॥ तो याद
 वां माजि ॥३॥ काष्ठा सादे वाधि देवोः जाणै निम विष्णा वा पावोः काये अपुर्व क
 ता जाला ॥५॥ नारदादि मुनिगणः सांसि पाचारु नि आपणः करुं सांगे सिद्ध गमनः
 स्वये श्रीद्वेषा साक्षेपे ॥३॥ ज्यां पासुन संत दुखि गेले ते ये अन्या च केले बाले हे या

11901

(6A)

वनधनालागीवहिले; लाघवकेले श्रीहृषोः॥५॥ पक्कसंतसाधुज्यांपासिंतेच
दिगुनाहिं अनर्घसिंहें स्वयंजाणेरुषिकेशिः येरांको पहांसिक्केना॥१॥ जेचेंसंतंवा
समुदावेः तेचेंजन्ममरणवाअभावोः हाश्रीहृषोविजाणोभावोः तोकरिउपावोः ब्र
म्हण्याचार्य॥३१०॥ जेचुनसंतगेलेदुर्ग तेचसद्य अनर्घवाजेसिरिंहेंजाणोनियां
श्रीहरिः द्वारकेबाहेरिरुषिघालि॥११॥ रुसिजातहातेस्वाअमासिः सौतेंलाघविरु
षिकेशिः तिर्थेविशेषिंसमस्तोसिपिंडास्वयेथांडिः॥१२॥ पिंडारकानुनिग
णः श्रीहृषोधाडीलेकोणकोणः ज्यांचेविस्मरणः कळिकळआपणः पथें
कांयेः॥१३॥ विश्वामित्रोसितकावउपसापुनुरंगीराकस्यपोवामदेवोवसि
ष्टोनाइदादयः॥११॥ टिका॥ जेतपोतेजेंदिव्यमानजेपुर्णज्ञानघनः ज्यातेंसदावेदि
श्रीहृषोः तेरुषेश्वरजाणनिघालेः॥१४॥ जोगायित्रिमंत्रासाटिः कंसंसेप्रतिष्
ष्टिः तेविश्वामंनुमहाहटिः तोहिउठाउविनिघालाः॥१५॥ जेचेंनवाधिउष्णसितः

ते आश्रमिवसे असितः ज्यांवेनिनां वेदं दपवतः तोहि लखितनिघालाः ॥ १५ ॥ जो सु
 र्यासि नियो निशरणः अश्वचे करि बैसेन आयणः पुण्णे केले वेदपठणः तो कपकहि
 जाण निघाला ॥ १७ ॥ दुर्वासा जो अलुहारीः आहारसे उन निराहारिः तोहि द्वारके वाहे
 मि लवरे करि निघाला ॥ १८ ॥ फट्ठु च श्री वरुणः दृढयिं वाहे नारायणः मिरवि श्री
 वत्स सुषणः तो फट्ठु हि जाण निघाला ॥ १९ ॥ अतीरा स्वये स वदुधिष्टिः बृहस्पति
 जन्मला ज्या चां पाटिः जो परमगुरु देव उतः तोहि उवाउविः बंके गमनार्थः ॥ २० ॥
 कस्य पाबिन वल गोष्टिः सुरनरपते गजः तो गचां पाटिः यालागी हे कस्य पिष्टिः
 तो पउता उविः निज गमने ॥ २१ ॥ छत्ता माज श्रेष्ठ भावोः वेदिं वणे काम देवोः तोहि
 द्वा ॥ दुनिया होः स्वये स्वमेवो निघाला ॥ २२ ॥ अत्रि विनवल परिः तिहि देव ज
 न्मले उदरिः श्री दत्तु वंदिजे योगेश्वरिः हे अगाध धारि अलु सयेचि ॥ २३ ॥ तो स्व
 अत्रि रूपेश्वरुः श्री कृष्ण आत्ता तत्पुरुः पिंडारका अतिसत्वरुः प्रयाण निघाले

२४

स्यप्रिजोडिल्यास हस्त्रगायिः जागृति सां चेदुपतेन हिः आत्मा सो
गीता ते सा पाहि उपाधिः वा वायिः मी च्छरूपे ॥३५॥ उवं किं प्रीति वि
वत्तारविः तो जै ते घील कर्दनु मे वि ते मोक्ता आत्मा देह सा विः स समान
वि माना वा ॥३५॥ मृग जष्ठा मा जि मा सेः वि वत्ता वं दगी किति आवे वः
तै वि आत्मा देहा प्री मान वसेः फल शेषेः पोगीता ॥३७॥ एवं आत्मा
जो मोक्ताः ते सो पाधि क वाताः उपाधि क पि प्या गां हार्तोः आत्मा मोक्ताः त
के सो नि ॥३८॥ आत्मा अक तो ध्याताः सदृश साधिले तत्त्व ताः जि वं सि
बो गिलि अने कताः ते पि प्या आता सा धितु ॥३९॥ प्रो व द्दि वा व स्या
गदुण वै शम्प ता वत्ता नात्य मात्मनाः ॥ नाना च मात्मनो या वत्ता त त्रय तै देव
हि ॥४०॥ यव दम्पा र्चतं त्रलं तावदि श्चरतो जय ॥४१॥ टिका ॥ सत्त्व रज आ

ॐ
शितमावाः अतश्चिधुमाउ कर्मावाः तंवजिवाशि अनेकत्वावाः अचमासु
सावाः मानला॥ ५४॥ अहं कारादिदे हपयेतः जंवजिवाशिमिपण फास
तः तंव नाना लुमानिससः तंमिथ्यानिधित उद्गवा॥ ५५॥ जैसें आपुणेनि
जमुख आरिसा करि आपणा मलुखः तैसें आविद्यायोगे मायिकः द्वे
तदेख दाखवि॥ ५६॥ आरिस्यामादि आपुलाः जो देत प्रभवो स्वये देखि
लाः तेलें आपणाना हि द्विध जातः माया सासल असासु॥ ५७॥ तो अ
सासु जाले यां समोरः त्रीगुण गुणविकारः ये कवि दावि नानाकारः दि
से साचारगुण सोपे॥ ५८॥ जैसें आपुणे विमुख केवळः राखिं आदुश
आणि जणः तां बचं चण निश्चयः करि प्रवणः विकारि॥ ५९॥ एवं त्रि
प्रकार कार्य कार्य विशेषः मुखवि देखि जे निज मुखें तैसें नाना लुते

लाटिकेः गुणसोमके पाषतः ॥ ४५ ॥ सुतवि विमिले पदाकरिः पदावरिते
 तुवियाहारिः दिसतिते चराचरिः नाना कारीये कुचि ॥ ४६ ॥ सारवरे चाके
 लातुं सुः वरि कतिणु आलु वा कसुः साधलपीषु निष्पावारसुः हात्रिणु
 गरसुः दोषु सानाहि ॥ ४७ ॥ तेरा परमात्मा श्रीहरिः अदितिये कुचराच
 रिः सासि अने कचा विपरिः सारवरे दकारि गुणसो सु ॥ ४८ ॥ जेरा बड
 पि आलुका वायिः नाना सोंगे शरि चरेहिः तिलुकिं रूपे सासि नाहिः
 ये कला पाहिं अदितियु ॥ ४९ ॥ तस्य सच्चिदानंद श्रीहरिः आत्मा ये कु
 चराचरिः नांदताहे नाना कारिः देता माशारि अद्वैते ॥ ५० ॥ अद्वैत
 साधिले जिवांसिः ससमानले आत्मांसिः परिये कि अशंका ऐसिः नि
 जमानसिं वर्तत ॥ ५१ ॥ तुवि एणुणसि जिउ परतं न आतां अद्वैत पणों स्व

७
तंत्रः बोलासिबोलागोंविचित्रः केविसाचारमानावे ॥५७॥ अद्वैतपेणसंपादि
सिः मासेनये लोकपाळां ह्मणसिः हेनमनेगा आह्मणसिः अद्वैतासि सये
केवे ॥५८॥ ऐसियासितिउडवाः जालासंदेहासिरिगावाः तोतुआतण्णेने
दिसिजिवाः ऐकबरवानिर्धासि ॥५९॥ जिवासिउपाधिसितादात्म्यताः तंव
तवजासेनानात्मताः नानासिपरातताः इश्वरसत्तान्यामका ॥६०॥ अमी
तमिनालियांदष्टः सेनापतिविणाविकारः आं बापिकलियांरसाष्टः राखण
बळयापासि ॥६१॥ तोसिजिवासि तंवअनेकताः तंवसुष्टिसि कर्तोहर्ता
नियंताः जाणचिश्चरुविसर्वयाः परतंत्रतातेजिवासि ॥६२॥ अनेक
त्वेपरतंत्रताः यालागीइश्वरनियंताः ऐसिदेखोनिइश्वरसत्ताः सयेस
मस्ताजिवांसि ॥६३॥ मासेइश्वरसत्तेवे सये देखोनिअतकुहिसिताहे

१५

इंद्रादिकां चापडुकायेः पर्येवाहे विधाताः ॥ ६० ॥ साक्षि असंत प्रवृत्तिवि
सत्ताः वाजे हरिहरं चेमायाः अने कलुचासंहर्ताः मिथि सर्वचा निजकलुः
॥ ६१ ॥ यालागी अने कलु जेवं आहे तें वं वरिदुस्तर काळ पर्ये जे कां अने क
लु नाहि होये ते कां काळु काये नासिला ॥ ६२ ॥ एवं अने कलुचे मायाः इश्वर
पर्याविकाळ सत्ताः अने कलु परतंत्रताः जाण सर्वचा उद्दवा ॥ ६३ ॥ ते अ
ने कलु जे जाये ते काळु नाहि माकडे सये परन सतां परतंत्र नोहे येक
त्विं आहे आनंद ॥ ६४ ॥ जेच देता काळु नुवि ऐ केपें देखे सकळ श्रद्धि ते
दा स्वानंदा विया कोटिः सोगी तडु विनिज बोधे ॥ ६५ ॥ ज्यासुखावि मर्थादा
देशे काळें न कर वेकदाः ज्यासुखावि सुख संपदाः सोगी तिसदा अद्वैत ॥ ६६ ॥
निज भूतानें अलौकिक दुजेनाविण अद्वैत सुखः सांडुनि कर्म वादिकर्म

सुखं नानालोकवांछितं ॥ ६७ ॥ मार्गकर्मवादि कर्मवः बोलिले त्र दृष्टि अ
तिश्रेष्ठः कर्मकरुनियां उद्भूतः लोकिं भोगवरिष्ठ भोगावे ॥ ६८ ॥ तं चिनि
रसुनि आतां पुढारि चालविलि वयाः उद्भूत वासि अद्वैतताः दृढसर्वथा
सांगतु ॥ ६९ ॥ श्लोकार्थः ॥ यत्तत्तु सुखसिरंस्तु दुर्गति सुचारिता ॥ टिका
गुणवैशम्यज्या चोवायिः तेन रभोगात्तत्तु पाहिः यागादि कर्म करुनि देहिः
भोगस्थानतिहिः टाकिले ॥ ७० ॥ जे जे लो कुनि गेले लोकः तेथुन यागिनी कांय
तन धाकः तं वंदुः रिवि देखो लोक नयकः अनिसु लोक देखो नि ॥ ७१ ॥ पद
व्यक्तिलोक व्यक्तिः भोगकर्म सी भोग व्यक्तिः के लोक कष्ट वृथा जातिः दुखि
हाति जी जयतने ॥ ७२ ॥ ध्यायाळा कि जे तरट मारिः ते सें वोत प्रोत दुःस्वफार
भवे जन्म मरण वाहारः भोगी अपोर गर्भ वास ॥ ७३ ॥ राहाट माळेचे कोर

पुडतिरीतापुडतिमरेः तेसा अविश्रमफिरेः गर्भद्वारे मरणांत ॥७४॥ विवे
 खादल्यां दुरिवतासि दादिसि आगी लागेसुसिः तेसि भोगक्षये पतिता
 सिः गर्भ वसि पीड ते ॥७५॥ लोकां वि अनिसुताने णातिः या लागी परम
 दुःखि हेतिः कष्टां वें फळदुःख प्राप्तिः संसार आवर्ति अडकले ॥७५॥ केव
 ष भोग लोक अनिसुः हे हि नष्टे राक्षसः भोग लोक हेते सयुः तरि अनिसु
 लोणावे ॥७७॥ जे विदारि सर्पो पार ते वि लोक चतुर्दशः केवळ मायाम
 य वि व्यासः सुख लेश तेथ केवळ ॥७८॥ केवळ जे कां मायिक सामाजिक
 वें भोग सुखः कर्मवते केवळ मूर्खः विषय मायिक वांछिति ॥७९॥ स
 लो मृग जणाचे तळेः तेणें जें पिकति साळि केळेः तें विषय भोगी सुख फ
 ळेः हेन कष्टे च्रांतां सि ॥८०॥ जगदु मृदु मित पार लें दिसेः तें तुं मायिक

॥ ११ ॥ लुणसिकैसं: हे विकपे अनायासे तु जमि तैसें सांगें ॥ ८९ ॥ श्लोक ॥
 काळात्मा गमो लोक स्वप्नावो धर्म एव च ॥ यिति मां बहुधा प्रादुर्गुण व्य
 ति करे सति ॥ ९० ॥ टिका ॥ केवळ मायामय कल्पितः संसार तो अज्ञान ज
 नितः ये कांते अज्ञान म्हाणत वितें दुखित होऊनि ॥ ८९ ॥ कनक बिज से
 वणें जैसें स्पाहाणें माणुस हाये सिंसें मग हासिन सतें विअसासे स
 से मासे गो सर्प ॥ ९० ॥ तैसें माया वसे जाति पत्रांतो नसतें अनेक लुप्तासे
 चिता नपिंगं धर्वनगर पाहातां ॥ ९१ ॥ गोपिता पुर दुर्गा ॥ ९२ ॥ ओ धरि दे
 साद से डोळां ॥ ९३ ॥ लुणसे सर्प दंडा के सुमन माळा ॥ ९४ ॥ नाना ये कावळि मुक्ता फळा
 कोणि अवण विसरति ॥ ९५ ॥ तेवि निजात्मा मिंपूषोत्तमः साम जनाना
 रुपे नाम कर्म ॥ ९६ ॥ कळु आत्मा आगम स्वप्नावो धर्म मज लुणाति ॥ ९७ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com